

L'nova o els tres quarts de la llei, em semblaven?
 curts i sempre me n'anava amb recança. El senyor
 Dalmau ens parlava dels clàssics castellans, dels romàn-
 tics i dels contemporanis. Crec recordar que jo era la única
 noia que assistí en aquesta classe i que els nois eren tots
 molt més grans que jo. Els mestres ens parlava-
 de la vida i de l'obra de Cervantes, de Lope, de Calde-
 ron, de Quevedo, de Goyuillaso, de Ruiz de Marín, de Susana
 Pereda, i d'altres ~~Arlejo Beck~~ ~~Bequer~~, de Pereda, de la
 Parra Pragan i d'altres...

② Quan això esdevenia jo ja havia devorat d'arreu de casa
 llibres i més llibres entre els quals alguns dels que el Sr. Dal-
 mau citava. El que em restava era encara més el meu afany
 de llegir (desordenat)

- 1) Després ens feia llegir ²⁰ unes pàgines de l'autor que
 havia comentat. Ens corregia la entonació; les pauses
 es a dir els punts i les comes; i ens demanava que ~~hi~~
~~escrio'ssim~~ ~~una~~ li fessim per escrit un petit resum
 del que havíem llegit i comentat comprès de la llei.
 2) La meua dèria ^{ja llavors, era la literatura. Ho havia estat}
~~des de la edat de tres anys quan en~~
 una explosió d'indignació patriòtica vaig escriure el
 meu primer poema, ~~era la literatura~~. Si el meu
~~pare no m'hagués descoratjat en escriure~~ tres o quatre
^{escriuria} Si el pare no m'hagués descoratjat
 anys després el meu primer conte jo hauria fet de la liti-
 ratura el que vaig fer ^{me} molt més tard, és a dir l'objecte princi-
 pal de la meua vida, un ho ve ser un llop superat.

El que em feia estudiar m'interessa. Però el que més m'interessa
~~feia tema m'interessa sempre~~
 pressava en general. Però el que demés d'interessar-me
 m'engrescava d'aquella classe era descobrir en els grans mapes
 murals els taques rosa, violades, grogues que representaven
 els continents; aquelles altres blaves que representaven els
 mars. Tanta terra; tanta aigua on els humans podien pe-
 jar-se i navegar; ~~fruir de paisatges meravellats;~~
 parlar en altres llengües; pregun-
 tar tota mena d'homens, indians, pell-roigs, xinesos, papus,
 polinèsis... Una hora o tres quarts de geografia equivalia
 a una hora o tres quarts de somnis exaltants, les paraules
 que acompanyaven aquests somnis eren noms de rius
 de muntanyes, noms que el meu ~~correllet~~ ^{esperit exultava} enregistrava
~~trava~~ com una peça música o un poema ~~que~~
 meravellós. engrescador.

Quan el mestre explicava ~~o~~ descriuria aquelles terres
llunyanes ~~o~~ el meu esperit ~~imaginatiu~~ ^{imaginatiu} abandonava
la escola, ~~el~~ Girona, ^{Expansió...} ~~atravesava~~ ^{Ajudat per la meua imaginació} els mars ~~desembarcava~~ ^{amb}
en qualsevulla d'aquelles terres ~~presidentava~~ ^{presidentava}
aquells homes estranys ^{con} aquells paisatges lluminosos.

El final de la classe era un despertar però no un
decaure. perquè jo esperava viatjar un dia i co-
neixer terres llunyanes, terres diferents, sobretot les
tropicals que jo veia com paradís ^{si a} ~~est~~ jardins i
mors de transparències blavoses...

La classe d'~~antropologia~~ ja no m'agrada
d'història també m'agrada; història era muel
la, era literatura. Jo ^{Domingo} hauria volgut ésser autor d'
un d'aquells llibres i inventar la història. ~~hyster~~

alumna tan poc brillant²⁶, obria uns ulls com unes taronges i unes oïdes potser incredules si jo li explicava les meves habilitats aritmètiques.

II

JULIO

Pero' no solament hi estudiava autnètic, històric, geogr.
 fí i literatures a l'escola del Sr. Dalcau. També m'hi
 enamorava dels ~~meus companys de classe~~ ^{meus companys de classe} i més o menys, ells també
 s'enamoraven de mi. L'amor, com la pàtria, desenvolupa
 la meua inspiració. Per a mi dels meus ^{conduïbles} ~~enamorats~~
 - no se'n va l'un després de l'altre o tots dos altora -
 vaig escriure: ~~una guaita~~ uns poemetes que, com tots
 els meus papers ~~Tengo una fina espina~~ interns varen
 ésser cremats per la ~~en el coragó de~~ mare en un
 excés de zel ~~mare que espina meua~~ ~~→ lista jove i'~~
~~amb les cartes del~~ ~~espero de mi abona~~
~~meu primer amor enamorat~~
 aquest ja amb ^{al} que jo ~~havia escrit i ell~~ ~~m' havia format~~
 al meu primer i solus amor de tota ~~meua~~

Sábado

caralhosament format.

tengo una espina

finia, fina

En el coragm clarada

g era espina

java fina

Es Tu Espina de cui elu

Aquest Espina era un noiet ^{enterrimental} ~~seus~~, oplicet, net i ~~potit~~

^{i demis} ~~com~~. ~~No~~ de bona planta. No recordo si corresponia al

naen amoros desfici i si fou el seu desdeu el

que era m'empenyé a escriure aquest ^{breu i mal} poema ~~poema~~ ^{gibai}

ritinat ~~poema~~. Tampoc no recordo si li vaig

l्लivar una còpia o si em vaig licuitar a escriure'l

per a desfogar-me. ~~De~~ ^{Domingo} ~~R~~ ^Q ~~uniu~~ ^{me} ~~record~~ ^{is} ~~el~~ ^{poema}

Tambe' recordo el que vaig escriure per a un noi que
 es deia Bosch, i ~~el noi~~, representat ~~corporeament~~, també
 el ~~recordo~~. Era molt tra de pell molt negre de cabells, baix
 i rebassut ~~molt cavallet~~ de caracter impetuós; ~~entremaliat~~ ^{atrabilari}
 En Bosch m'agradava i no m'agradava, d'una banda
 m'atreia ~~la seva personalitat~~; de l'altra em repel·lia
 el ~~seu caracter~~;
 Que li dediqués una quarteta demostra que el noi m'in-
 teressava.

Muchos bosques o'traversé
 Durante mi vida
 Pero al llegar a L.
 fué impedida.

El que no recordo és si li vaig fer l'oprena del poema
 i encara menys si era Bosch corresponci. no al
 meu amor. Però jo no era d'aquelles que esperen

a enamorar. se guanyava alpu' s'enamora d'ella. 90¹³
 m'enamorava pel i em ³⁰ desenamorava pel meu
 compte i sovint, en aquests amors infantils, l'objecte
 amat no se m'adonava. ^{Aquest} a culla secret, servia per
 alimentar els meus somnis, i, com en el cas dels meus em-
 deixables de l'escola Dalmau, per a expansionar aquelles
 ansies contrariades d'escriure.